

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

Î N C H E I E R E

cu privire la inadmisibilitatea recursului

în cauza civilă

Ala Lefter împotriva Instituției Publice Liceul Teoretic „Vasile Coroban” din or.
Glodeni

(anularea ordinului privind concedierea, restabilirea în funcție, încasarea
salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă și repararea prejudiciului
moral)

împotriva deciziei din 12 februarie 2026 a Curții de Apel Nord,

Dosarul nr. 2ra-397/26
NR. PIGD 2-24067125-01-2ra-05052026

Recursul este vădit neîntemeiat. Dezacordul recurentei cu decizia instanței de apel nu constituie temei de casare a acesteia.
--

Judecătoria Glodeni, sediul Drochia (jud. C. Rîmari)
Curtea de Apel Nord (jud. S. Grosu, A. Țihonschi, M. Sajin)

2 octombrie 2026
Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ala Lefter, reprezentată de avocata Cristina Grădinaru,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Diana Stănilă, *Președinte*,

Ana Cucerescu,

Gheorghe Stratulat, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 20 iunie 2024, Ala Lefter, reprezentată de avocatul Gheorghe Popa, a depus cerere de chemare în judecată împotriva Instituției Publice Liceul Teoretic „Vasile Coroban” din or. Glodeni, solicitând anularea ordinului nr. 24 din 7 mai 2024 privind concedierea, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru perioada absenței forțate de la muncă, începând cu 7 mai 2024 și până la restabilirea efectivă în funcție, repararea prejudiciului moral în mărime de 30 000 de lei, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat că, la 2 aprilie 2024, activând în calitate de învățătoare la clasa a IV-a „A” din cadrul Instituției Publice Liceul Teoretic „Vasile Coroban” din or. Glodeni, a constatat absența unor elevi de la lecția de matematică, aceștia aflându-se pe terenul de fotbal al instituției. La revenirea elevilor în clasă, unul dintre aceștia avea asupra sa o minge, pe care a refuzat să o predea învățătoarei. Reclamanta a susținut că, în scop educativ, a încercat să ia mingea pentru a o păstra până la finalizarea orelor, însă elevul s-a opus, trăgând de geanta în care se afla mingea. Ulterior, observând reacția celorlalți elevi și faptul că incidentul era tratat de aceștia într-o manieră amuzantă, reclamanta a renunțat la intenția de a lua mingea și i-a permis elevului să revină în bancă.

3. Reclamanta a menționat că părinții elevilor au fost informați despre incident și nu au formulat obiecții, iar directorul instituției, Liliana Leucă, a organizat ulterior o ședință cu părinții, în lipsa reclamantei. Potrivit acesteia, părinții și-au exprimat dorința ca Ala Lefter să își continue activitatea până la sfârșitul anului școlar, având în vedere inclusiv comportamentul uneori agresiv și indisciplinat al unor elevi în timpul orelor.

4. În perioada 15–27 aprilie 2024, precum și în perioada 29 aprilie–3 mai 2024, reclamanta s-a aflat în concediu medical. La 7 mai 2024, directorul Instituției Publice Liceul Teoretic „Vasile Coroban” i-a prezentat ordinul nr. 24 „Cu privire la concediere”, pe care reclamanta a refuzat să îl semneze, fiind consemnată mențiunea corespunzătoare.

5. Ulterior, reclamantei i-a fost prezentat un extras din ordinul nr. 24 din 7 mai 2024, potrivit căruia, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. n) și art. 301 alin. (1) lit. b) din Codul muncii, având în vedere constatările Comisiei de cercetare pedagogică consemnate în procesul-verbal nr. 7 din 5 aprilie 2024, înregistrarea video referitoare la pretinsa aplicare a violenței fizice și psihice asupra unui elev, prezentată de reprezentanții Inspectoratului de Poliție Glodeni, precum și răspunsul Comitetului sindical, s-a dispus concedierea Alei Lefter din funcția de învățătoare a clasei a IV-a.

6. La cererea reclamantei din 14 mai 2024, instituția de învățământ i-a eliberat extrasul din procesul-verbal nr. 7 din 5 aprilie 2024 al Comisiei de cercetare pedagogică și al Consiliului de etică, precum și extrasul din procesul-verbal nr. 62 din 24 aprilie 2024 al Comitetului sindical.

7. Potrivit extrasului din procesul-verbal nr. 62 din 24 aprilie 2024, Comitetul sindical a propus să fie luate în considerare contribuția cadrului didactic la imaginea instituției și modul de îndeplinire a obligațiilor profesionale pe parcursul carierei, precum și constituirea unei comisii pentru evaluarea suplimentară a cadrului didactic din punct de vedere psiho-emoțional și profesional. Totodată, s-a propus menținerea reclamantei la locul de muncă pe durata investigării cazului de către organele competente.

8. Conform extrasului din procesul-verbal nr. 7 din 5 aprilie 2024, Comisia de cercetare pedagogică, Consiliul de etică și membrii direcției Instituției Publice Liceul Teoretic „Vasile Coroban” au constatat că Ala Lefter a încălcat neintenționat normele de conduită prevăzute de Codul de etică al cadrului didactic, Codul educației și Regulamentul de organizare și funcționare al instituției. Au fost propuse concilierea amiabilă dintre învățătoare, elev și părintele acestuia, consilierea psihologică a elevului și a reclamantei, precum și aplicarea față de Ala Lefter a sancțiunii disciplinare sub forma mustrării în scris.

9. Reclamanta a susținut că concedierea sa este ilegală, întrucât angajatorul nu a ținut cont de concluziile și propunerile Comitetului sindical, ale Comisiei de cercetare pedagogică și ale Consiliului de etică, care nu au recomandat concedierea, ci menținerea acesteia în funcție și aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai puțin severe, iar directorul instituției a ignorat aceste recomandări și a dispus în mod nejustificat concedierea sa.

10. Reclamanta a invocat nerespectarea procedurii de aducere la cunoștință a ordinului de concediere, susținând că inițial i-a fost prezentat ordinul pe un suport de hârtie, iar ulterior un extras din acesta, în vederea confirmării aducerii actului la cunoștință.

11. Reclamanta a susținut că, prin concedierea ilegală, a fost privată de dreptul la muncă și de veniturile salariale aferente, suportând totodată suferințe morale manifestate prin stări de stres, tensiune și frustrare.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

12. Prin hotărârea Judecătorei Bălți, sediul Glodeni, din 28 ianuarie 2025, acțiunea Alei Lefter a fost respinsă ca neîntemeiată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

13. La 29 și, respectiv, 30 ianuarie 2025, avocatul Gheorghe Popa, în interesele Alei Lefter, și Ala Lefter au declarat apeluri nemotivate, solicitând casarea hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Glodeni, din 28 ianuarie 2025 și pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

14. Prin decizia Curții de Apel Nord din 12 februarie 2026, apelurile declarate de Ala Lefter și de avocatul Gheorghe Popa, în interesele acesteia, au fost respinse, cu menținerea hotărârii Judecătorei Bălți, sediul Glodeni, din 28 ianuarie 2025.

15. Întru consolidarea soluției sale, instanța de apel a reținut că prima instanță a determinat corect raportul juridic litigios, a stabilit circumstanțele relevante cauzei și a apreciat corespunzător probele administrate, concluzionând întemeiat asupra legalității concedierii reclamantei.

16. Instanța de apel a constatat că ordinul nr. 24 din 7 mai 2024, prin care Ala Lefter a fost concediată în temeiul art. 86 alin. (1) lit. n), coroborat cu art. 301 din Codul muncii, a fost emis în legătură cu aplicarea violenței fizice și psihice asupra unui elev. Colegiul a reținut că incidentul din 2 aprilie 2024 a fost confirmat prin înregistrarea video, constatările Comisiei de cercetare pedagogică și ale Consiliului de etică, concluziile psihologului școlar, precum și prin declarațiile martorilor audiați în cauză.

17. Instanța de apel a relevat că, în timpul lecției de matematică, reclamanta a solicitat elevului xx să-i predea mingea, iar la refuzul acestuia a încercat să o ia cu forța, aplicându-i lovituri peste mână și umăr și adresându-i-se pe un ton ridicat. În aceste condiții, Colegiul a apreciat că faptele constatate se circumscriu noțiunii de violență fizică și psihică față de discipol, conduită incompatibilă cu obligațiile profesionale și normele de etică aplicabile cadrului didactic.

18. Instanța de apel a mai constatat că procedura disciplinară a fost respectată, reclamanta prezentând explicații în cadrul cercetării efectuate de comisia instituită de angajator, iar ordinul de concediere fiindu-i adus la cunoștință la 7 mai 2024, aceasta refuzând să semneze de luare la cunoștință. Colegiul a apreciat că eventualele neregularități formale privind consemnarea refuzului sau forma documentului comunicat nu sunt de natură să afecteze legalitatea concedierii, scopul informării salariatei fiind realizat.

19. Sub aspectul proporționalității sancțiunii, instanța de apel a reținut gravitatea conduitei reclamantei, obligația cadrului didactic de a asigura un mediu educațional sigur și lipsit de violență, precum și existența unui incident anterior de natură similară. Totodată, Colegiul a subliniat că art. 86 alin. (1) lit. n) din Codul muncii permite concedierea chiar și pentru o singură faptă de violență fizică sau psihică față de discipoli, fără a fi necesară aplicarea prealabilă a unei sancțiuni disciplinare mai blânde. În consecință, a menținut soluția primei instanțe de respingere a acțiunii, inclusiv a pretențiilor subsecvente privind restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 4 mai 2026, Ala Lefter, reprezentată de avocata Cristina Grădinaru, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Nord din 12 februarie 2026, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii Judecătoriei Bălți, sediul Glodeni, din 28 ianuarie 2025, cu pronunțarea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii. În subsidiar, a solicitat casarea deciziei instanței de apel și remiterea cauzei spre rejudecare.

21. În motivarea recursului, recurenta a invocat aplicarea eronată a normelor de drept material privind procedura disciplinară, aprecierea selectivă a probelor, încălcarea principiilor contradictorialității și egalității armelor, precum și examinarea insuficientă de către instanța de apel a argumentelor invocate.

22. Recurenta a susținut că explicațiile scrise trebuiau solicitate de angajator înainte de aplicarea sancțiunii disciplinare, iar faptul că acestea au fost prezentate Comisiei de cercetare pedagogică și Consiliului de etică nu putea înlocui această obligație.

23. Totodată, a criticat modul de comunicare a ordinului nr. 24 din 7 mai 2024, susținând că acesta i-a fost prezentat inițial într-o formă necorespunzătoare, iar ulterior printr-un extras, fără respectarea cerințelor legale privind consemnarea refuzului de semnare. De asemenea, a invocat depășirea duratei anchetei de serviciu, afirmând că instanțele au confundat termenul de desfășurare a anchetei cu termenul de aplicare a sancțiunii disciplinare.

24. Recurenta a mai susținut că instanțele nu au analizat corespunzător proporționalitatea sancțiunii concedierii, în condițiile în care Comisia de cercetare pedagogică și Consiliul de etică ar fi calificat fapta drept neintenționată și ar fi propus aplicarea unei sancțiuni mai blânde, iar Comitetul sindical ar fi recomandat menținerea cadrului didactic la locul de muncă pe durata investigațiilor.

25. De asemenea, a invocat că instanțele nu au acordat atenția cuvenită raportului de expertiză judiciară din 8 octombrie 2024, potrivit căruia minorul nu

prezenta simptome de traumă psihologică, și au apreciat selectiv declarațiile martorilor. A mai susținut că nu au fost examinate suficient argumentele privind pretinsa influențare a martorului Nicolae Zaporojan și administrarea unor înscrisuri prezentate de pârâtă fără o dezbatere contradictorie efectivă.

26. Recurenta a susținut că instanța de apel a menținut concluziile primei instanțe fără a răspunde suficient argumentelor privind respectarea procedurii disciplinare, aprecierea probelor și proporționalitatea sancțiunii aplicate.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 434 alin.(1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

28. Art. 433 alin.(1) lit. a) și f) din Codul de procedură civilă:

„Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.

29. Art. 432 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„Recursul este admis dacă:

a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;

b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;

c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;

d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;

e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;

f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Temeiurile menționate la alin. (1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

30. Art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„Judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs, legalitatea hotărârii contestate prin prisma temeiurilor prevăzute la art. 432. Instanța invocă, din oficiu, neatragera în proces a persoanelor ale căror drepturi sunt lezate prin hotărâre.”

31. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

32. Sub aspectul respectării termenului de declarare a recursului, completul de judecată constată că Curtea de Apel Nord a pronunțat dispozitivul deciziei în ședință publică la 12 februarie 2026 (vol. III, f.d.59), iar decizia motivată a fost comunicată participanților la proces la 11 martie 2026 (vol. III, f.d.74). În aceste condiții, recursul declarat la 04 mai 2026 a fost depus în termenul prevăzut de art. 434 din Codul de procedură civilă.

33. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

34. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de substanțială.

35. Completul Curții Supreme de Justiție notează, că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

36. Or, dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei contestate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are un caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție remarcă că potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele ierarhic inferioare. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

38. Completul de judecată notează că motivele invocate în recurs nu sunt de natură să infirme concluziile instanței de apel, acestea reprezentând, în esență, reiterarea susținerilor formulate anterior și dezacordul recurenteii cu modul de apreciere a circumstanțelor cauzei și a probelor administrate. Or, instanța de apel a constatat justificat că concedierea Alei Lefter în temeiul art. 86 alin. (1) lit. n), coroborat cu art. 301 din Codul muncii, a fost legală, fiind stabilit că, la 2 aprilie 2024, aceasta a aplicat violență fizică și psihică asupra unui elev în timpul

procesului educațional, fapt confirmat prin înregistrarea video, actele Comisiei de cercetare pedagogică și ale Consiliului de etică, concluziile psihologului școlar și declarațiile martorilor.

39. Cu referire la argumentele recurente privind nerespectarea procedurii disciplinare, Completul de judecată reține că instanța de apel a examinat atât modalitatea de solicitare a explicațiilor, cât și procedura de comunicare a ordinului de concediere. În acest sens, s-a constatat că reclamanta a prezentat explicații în cadrul cercetării efectuate de comisia instituită de angajator, iar ordinul nr. 24 din 7 mai 2024 i-a fost adus la cunoștință în aceeași zi, aceasta refuzând să confirme prin semnătură luarea la cunoștință. Prin urmare, criticile recurente sub acest aspect nu demonstrează existența unor încălcări de natură să afecteze legalitatea concedierii.

40. În ceea ce privește argumentul privind depășirea duratei anchetei de serviciu, Completul de judecată constată că acesta nu relevă existența unei erori de drept care să justifice intervenția instanței de recurs. Instanța de apel a analizat desfășurarea procedurii disciplinare, inclusiv perioadele în care reclamanta s-a aflat în concediu medical, și a apreciat că sancțiunea a fost aplicată cu respectarea termenelor legale. Criticile recurente privind delimitarea dintre durata anchetei de serviciu și termenul de aplicare a sancțiunii nu sunt de natură să răstoarne concluziile instanței de apel.

41. Completul de judecată reține că instanța de apel a examinat și argumentele privind proporționalitatea sancțiunii, concluziile organelor colegiale interne, raportul de expertiză judiciară din 8 octombrie 2024 și declarațiile martorilor. În acest sens, instanța de apel a relevat că, pentru aplicarea art. 86 alin. (1) lit. n) din Codul muncii, este suficientă chiar și o singură faptă de violență fizică sau psihică față de discipoli, iar lipsa unor simptome de traumă psihologică la minor nu înlătură existența faptei constatate. Totodată, propunerea organelor colegiale privind aplicarea unei sancțiuni mai blânde nu înlătură dreptul angajatorului de a dispune concedierea în condițiile prevăzute de lege.

42. De asemenea, argumentele privind aprecierea selectivă a declarațiilor martorilor și pretinsa încălcare a principiului contradictorialității au fost examinate de instanța de apel, care a constatat că probele administrate au fost apreciate în ansamblu, iar susținerile privind influențarea martorului Nicolae Zaporojan nu au fost probate. Raționamentele expuse în decizia contestată sunt suficiente și coerente, iar criticile formulate în recurs nu demonstrează existența unei erori de drept sau a unei aprecieri vădit nerezonabile a probelor care să justifice casarea deciziei recurate.

43. Din considerentele expuse, Completul de judecată conchide că recursul nu întrunește condițiile de admisibilitate prevăzute de lege, fiind vădit neîntemeiat.

44. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. f) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Consideră inadmisibil recursul declarat de Ala Lefter, reprezentată de avocata Cristina Grădinaru.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Diana Stănilă

Judecători

Ana Cucerescu

Gheorghe Stratulat